

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 19-11-65629 ב' נ' מ'

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובע

ד.ב.

באמצעות באי כוחו- עו"ד דפנה ז'אק ועו"ד פתחי
שחאדה

נגד

נתבע

ר.מ.

באמצעות בא כוחו- עו"ד שלומי תמס

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

עניינה של תביעה זו השבת הלוואות שלטענתו הלווה התובע, חמו של הנתבע, לנתבע, על סך של 687,241 ₪.

רקע ועובדות רלוונטיות

1. התובע הוא חמו של הנתבע.
2. בתו של התובע והנתבע (להלן: "בני הזוג" ו/או "הצדדים") נשאו ביום 01/04/2009 ומנישואין אלו נולד בנם יליד 2009.
3. נטען כי במהלך שנת 2011 נתן התובע לנתבע סך של 200,000 ₪, כאשר ביום 07/07/2011 נתן התובע לנתבע שני שיקים על סך של 100,000 ₪ כל אחד.
4. ביום 02/04/2015 רכשו בני הזוג דירה ברחוב... ב... (להלן: "הדירה") כאשר לצורך רכישת הדירה נתן התובע לבני הזוג סך של 700,000 ₪.
5. ביום 26/04/2015 חתמו בני הזוג על הסכם יחסי ממון שקיבל תוקף של פסק דין בבית משפט לענייני משפחה ביום 07/05/2015 ובסעיפים 3-4 להסכם יחסי הממון נקבע כי:
 3. לצורך מימון הרכישה נטלו הצדדים הלוואה בסך 700,000 ₪ מאת מר ב.ד...יתרת המימון לרכישת הדירה הינה משכנתא מאת בנק למשכנתאות...
 4. הצדדים מסכימים כי במקרה גירושין חו"ח, תימכר הדירה בשוק החופשי, כאשר לצדדים תהא זכות ראשונים לרכוש האחד את חלקו של השני. התמורה תחולק בין הצדדים כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

הצדדים יפעלו לסילוק המשכנתא, באם תיוותר יתרת סילוק. קרן ההלוואה תושב
לידי מר ד.ב, כאשר לסכום זה תתווסף הצמדה למדד המחירים לצרכן, כאשר בסיס
ההצמדה יהא המדד הידוע בחודש אפריל 2015.
היתרה לאחר החזר כספי המשכנתא והחזר ההלוואה למר ב.ד ולאחר קיזוז הוצאות
המכירה...באם תיוותר כזו, תחולק שווה בשווה בין מ' לר".

6. ביום 01/01/2016 נתן התובע שיק על סך של 123,240 ₪ לפקודת ש.ט.

7. כן נטען כי, בנוסף ולאחר פרוץ הסכסוך בין בני הזוג שילם התובע סך של 9,200 ₪ לטובת
המגשרת אליה פנו בני הזוג.

8. בין בני הזוג התנהלו ומתנהלים הליכים נוספים. כך מתנהלת תביעה כספית במסגרת תיק
31121-08-20, אשר הוגשה על ידי הנתבע כנגד בתו של התובע, על סך של 28,5050 ₪,
הממתינה אף היא למתן פסק דין; תביעה בתיק 54400-10-19 למזונות שהוגשה על ידי בתו
של התובע כנגד הנתבע; תביעה בתיק 54452-10-19 לפירוק השיתוף בדירת בני הזוג. במסגרת
תביעה זו נמכרה דירת בני הזוג בסך של 1,700,000 ₪ ולאחר סילוק המשכנתא, נותרה יתרה
לבני הזוג בסך של 762,352 ₪.

הליך נוסף מתנהל בבית משפט השלום במסגרת תיק 25283-07-20 במסגרתו הוגשה תובענה
כספית על ידי דודיו של הנתבע, כנגד בני הזוג.

9. כן התנהלו בין בני הזוג הליכים נוספים לרבות הליכי משמורת וצווי הגנה וכעת תלויה ועומדת
תובענה זו, הממתינה להכרעה.

טענות התובע

10. התובע בהיותו אב וסב מצוין, נתן לבני הזוג במשך כל תקופת החיים המשותפים בסכומים
גבוהים והעניק כמעט כל חודש לבני הזוג סך של 5,000 ₪, כעזרה.

11. בשנת 2011 פנה הנתבע לתובע וביקש ממנו הלוואה בסכום של 200,000 ₪ על מנת לרכוש
מחצית עסק של מינימרקט. הנתבע שכנע אותו שהמינימרקט ריווחי ויעניק לבני המשפחה
רווחה כלכלית ומשכך, נתן לו ביום 05/07/2011 שני שיקים בסכום של 100,000 ₪ כל אחד.

12. הנתבע חתם על אישור קבלת הכסף והתחייב בו להשיב לתובע כל חודש 5,000 ₪. ברם,
האישור לא נמצא. בפועל, הוחזרו רק שני תשלומים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

- 1 13. ביום 02/04/2015 רכשו בני הזוג דירה ולצורך רכישתה, הלווה התובע לבני הזוג סך של
2 700,000 ₪. משכך, לחץ על בתו לחתום על הסכם יחסי ממון למקרה של גירושין וההסכם
3 אושר בבית משפט לענייני משפחה.
- 4
5 14. כאשר חתמו בני הזוג על ההסכם, מה שבער בעצמותיה של בתו, היה להבטיח את הלוואה
6 בסך של 700,000 ₪ וזאת על אף שביקש ממנה להוסיף להסכם גם את הסך של 200,000 ₪,
7 אותו הלווה בעבר לנתבע.
- 8
9 15. התובע לא היה מעורב בעריכת ההסכם ורק בדיעבד נודע לו על פרטיו.
- 10
11 16. לנתבע היתה שותפות במונית עם ש.ט כאשר חלקו של כל אחד מהם עמד על 50% בה. הנתבע
12 ביקש לרכוש את חלקו של ש.ט במונית ולצורך זה, ביקש ממנו הלוואה וביום 01/01/2016
13 נתן לנתבע שיק על סך של 123,240 ₪ לפקודת ש.ט והנתבע רכש חלקו במונית.
- 14
15 17. לאחר פרוץ הסכסוך בין בני הזוג, פנו בני הזוג למגשרת ושכרו שירותיה תמורת סך של 9,200
16 ₪, אותם שילם התובע תוך הסתמכות על התחייבות הנתבע להשיב לו מחצית הסכום בסך
17 של 4,600 ₪.
- 18
19 18. התובע הגיע להסכם עם בתו על השבת חלקה בהלוואות. ברם, הוא עומד על זכויותיו לקבל
20 מהנתבע בחזרה את כל הכספים שהלווה לו באופן מידי ובסך הכל, חב לו הנתבע, סך של
21 687,241 ₪.
- 22
23 19. בסיכומיו הוסיף וטען כי לאור הודאת הנתבע בקבלת ההלוואה על סך של 700,000 ₪, הוא
24 מחויב להשיב מחציתה. ביחס לתביעה על סך 200,000 ₪, טען כי ההלוואה הוכחה, חרף
25 הכחשתה על ידי הנתבע. כך גם ביחס להלוואה שניתנה עבור חלקו של ש.ט במונית. עוד
26 הוסיף, כי אין ליתן אמון בעדות עדיו של הנתבע, שהם חבריו ובקשו לסייע לו במסגרת ההליך.
27 כך גם הודאת הנתבע בקבלת שני שיקים עבור המגשרת, יש בה בכדי לבסס הלוואה זו אותה
28 על הנתבע להשיב.
- 29
30 **טענות הנתבע**
- 31
32 20. מנגד טען הנתבע כי דין התביעה להידחות.
- 33
34 21. בכל הנוגע להשבת ההלוואה על סך של 200,000 ₪- מדובר בעילת תביעה שהתיישנה שכן
35 ההלוואה הנטענת, ניתנה ב- 05/07/2011 ומשלא שילם הנתבע, לטענת התובע, כל תשלום,
36 למעט אלו ששולמו באוגוסט 2011 ואוקטובר 2011, הרי שעילת התביעה התיישנה, שכן חלפו
37 למעלה משבע שנים ממועד נתינתה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

- 1 עוד הוסיף כי התובע מעולם לא מימן המינימרקט ולא העניק הלוואות בסכומים הללו, שכן
2 מימון המינימרקט נעשה ע"י צדדים שלישיים אשר עד היום חייבים להם בני הזוג כספים.
3 כך גם הכחיש טענות התובע בדבר התחייבות להשיב כל חודש 5,000 ₪.
4
5 לו היה מדובר בהלוואה, היה דואג להכניס הסכום להסכם יחסי הממון ואין לקבל הטענה
6 לפיה לא ידע מה כולל הסכם הממון ובמיוחד כשהכיר את עורכת הדין שערכה את ההסכם
7 באופן אישי וההסכם הופקד בידי עמ אישורו על ידי בית משפט.
8
9 22. בהתייחס להשבת הלוואה על סך של 700,000 ₪- אין המדובר בהלוואה, אלא מתנה מותנית
10 בלבד, שכל מטרתה היתה למנוע מהנתבע לעזוב את בתו. הנתבע אינו חייב בהשבת הלוואה
11 אלא בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים: גירושין; מכירת הדירה ומחיר הדירה.
12 כן הוסיף כי פרשנות התובע להסכם יחסי הממון מעוותת וכוונת הצדדים היתה רק במקרה
13 בו הגירושין יעשו ביוזמתו של הנתבע. כך גם השבת הכספים תהיה אך מקום בו תיוותר יתרת
14 כספים.
15
16 23. הדרישה לחתימה על הסכם הממון באה מצדו של התובע שרצה למנוע אפשרות בה הנתבע
17 ימאס בבתו.
18
19 24. שעה שמדובר בהלוואה שניתנה לשני בני הזוג והואיל ובתו של התובע הופטרה מתשלומה, יש
20 להפטיר גם הנתבע מתשלום ההלוואה וזאת נוכח הוראות סעיף 55 (ג) לחוק החוזים.
21
22 25. ההלוואה על סך של 123,240 ₪ מוכחשת שכן התובע רכש מש.ט ת חלקו במונית ואין בכך
23 בכדי להטיל על הנתבע התחייבות כלשהי ובמיוחד כאשר התובע שילם ישירות לש.ט והנתבע
24 לא קיבל ממנו דבר.
25
26 26. תשלום לעורכת הדין שערכה ההסכם- בתו של הנתבע היא שפנתה לעורכת הדין. הנתבע עצמו
27 לא ביקש ולא דרש מהתובע לשלם עבור עורכת הדין והעובדה שהוא שילם לה בעצמו, מעידה
28 כי המדובר בעורכת דין מטעמו של התובע בלבד.
29
30 27. בסיכומיו הוסיף וטען כי ביחס להלוואה הנטענת על סך של 200,000 ₪, קיימות סתירות
31 מהותיות בין האב לבת, שכן לפי גרסת האב, המדובר בהלוואה משנת 2011 ואילו לפי גרסת
32 הבת, עסקינן בהלוואה מ- 2008 ומדובר בניסיון להוציא כספים מהנתבע בחוסר תום לב. כך
33 גם הבת הודתה כי אביה עזר להם במהלך חיי הנישואין ואין כל ראיות להלוואה כאמור. עוד
34 טען ביחס לחנות בסיכומיו, כי מי שעזר לו היו בני משפחתו שהלוו 200,000 ₪ לבני הזוג וקרוב
35 משפחה נוסף של הנתבע, הלווה לו 100,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

28. כך גם טען, כי דין התביעה להימחק שעה שהתובע בחר לתבוע אותו בלבד מבלי לתבוע בתו.

29. אשר לתביעה בגין ההמחאה עבור המונית, המדובר ברכיב שיש למוחקו מחמת התיישנות, כאשר הוגש ללא אסמכתאות, קיימות סתירות רבות בגרסת האב והבת וגם מעדותו של ש.ט. עולה, כי התובע אשר נתן לו את ההמחאה, אמר לו כי זו מתנה עבור הנתבע על מנת שיפרנס בתו ונכדתו.

30. דיון והכרעה

ההלוואה הנטענת על סך של 200,000 ₪

כאמור לעיל, טען התובע כי הלווה לנתבע סך של 200,000 ₪ לטובת רכישת מחצית מעסק של מינימרקט, כאשר הנתבע הכחיש קבלת הכספים ובעניין זה העיד כי: **"לא חתמתי על שום הסכם. לא החזרתי כספים ולא קיבלתי ממנו שום כספים באופן אישי. בחיים הוא לא בא אליי ונתן לי כסף"**
(ראו עמוד 22 לפרוטוקול, שורות 3-1).

כידוע ובהתאם לכלל המשפטי הנהוג במחוזותינו, המוציא מחברו עליו הראייה. דהיינו, על התובע השבת כספים להוכיח תחילה את עצם מתן הכספים לנתבע דווקא. לאחר שהוכח מתן הכספים, עובר הנטל להוכיח כי אין מדובר בהלוואה, אלא שקיימת סיבה אחרת להעברת הכספים, לנתבע.

בעניין הנדון הציג התובע תדפיס חשבון בנק שלו מיום 22/07/2011 שני שיקים המשוכים מחשבונו על סך של 100,000 ₪ כל אחד. האחד נפרע ביום 04/07/2011 והשני נפרע ביום 05/07/2011. מעבר לאמור, לא הוצגו השיקים עצמם ולמעשה, לא הוצגה כל אסמכתא לכך שהשיקים הללו נפרעו לטובת הנתבע דווקא. משכך ושעה שהוכחה קבלת השיקים על ידי הנתבע, למעשה לא עמד התובע בנטל הראשוני של הוכחת מתן השיקים לנתבע.

אומנם מטעם התובע קיימות גרסתו וגרסת בתו לפיהן הועברו הכספים לנתבע. ברם, גרסת הבת, היא גרסה מטעמו של התובע ולא מצאתי מקום ליתן בה כל אמון ובהיעדר ראייה ממשית להעברת כספי השיקים לטובת הנתבע דווקא, די בכך בכדי לדחות הטענה ובמיוחד נוכח טענת התובע לפיה בין הצדדים נערך הסכם לפיו הנתבע מודה בקבלת הכסף ומתחייב להשיב לתובע כל חודש 5,000 ש"ח, אשר לא הוצג בפניי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 19-11-65629 ב' נ' מ'

- 1 31. לא זו אף זו, אף אם היו מועברים השיקים לטובת הנתבע והתובע היה מרים הנטל הראשוני
2 של מתן השיקים ופרעונם על ידי הנתבע דווקא, אין בכך בכדי להרים הנטל להוכיח כי
3 המדובר בהלוואה ולא מתנה שניתנה לבני הזוג. הנטל להוכיח קיומה של הלוואה מוטל דווקא
4 על התובע, שכן בהתאם לפסיקת בית משפט עליון, כאשר צד מקבל כספים וטוען למתנה,
5 הנטל להוכיח טענתו זו עובר אליו, שכן ניסיון החיים מוליך למסקנה לפיה אנשים אינם
6 נותנים כסף לאנשים זרים.
7
- 8 32. לא כך פני הדברים ביחס לבני משפחה מקרבה ראשונה וניסיון החיים מלמד כי הורים נוהגים
9 ליתן לילדיהם ובני זוגם מתנות והנתינה לילדים או בני זוגם, מקום בו הם חיים חיי שיתוף
10 ועושים שימוש משותף בהכנסותיהם, הינה נתינה משותפת (ראו תמ"ש 7630/06 י. פ. נ' פ.ה.,
11 פורסם במאגרים משפטיים ביום 11/12/2006).
12
- 13 33. נתינה מסוג זה, תיחשב כמתנה, אלא אם יוכח באופן מפורש כי המדובר בהלוואה דווקא (ראו
14 לעניין זה ובעניין זה נקבע בע"א 3829/91 וואלס נ' גת, פ"ד מ"ח (1) 801 על ידי כבוד הנשיא
15 שמגר כי:
16
17 **"כאשר מדובר ביחסי משפחה - קיימת חזקה, שאף ניתנת לסתירה, כי העברה ללא תמורה**
18 **נשענת מתוך כוונה לתת מתנה... יחד עם זאת, יש להדגיש כי חזקה זו מצומצמת רק לקשרים**
19 **בהם טבעי להניח שמדובר במתנה, למשל, כאשר מדובר ביחסים בהם המעביר מחויב לדאוג**
20 **לרווחתו הכלכלית של הנעבר (כמו ביחסים בין הורים וילדים)"**
21
- 22 34. אם כן, אף אם היה מקבל הנתבע מאת התובע כספי השיקים, הרי שהנטל להוכיח כי המדובר
23 בהלוואה ולא מתנה, מוטל על התובע דווקא. בעניין הנדון, התובע לא הרים הנטל ואף נהפוך
24 הוא. התובע ציין בסעיף 6 לכתב תביעתו כי כסב וטוב ואב מצוין הוא **"עזר לבני הזוג משך כל**
25 **תקופת החיים המשותפים בסכומים גבוהים - סכום של 5,000 ₪ העניק כמעט כל חודש**
26 **לבני הזוג במתנה וכעזרה"**.
27
- 28 ברם בחקירתו שינה התובע גרסתו וטען כי:
29 **"ש. אתה מסכים אתי שכל התקופה שאתה אומר שעזרת ונתת מתנות זו תקופה שהם היו**
30 **נשואים ומשק בית משותף?**
31 **ת. אף פעם לא היו מתנות. עזרתי להם והוא אמר אני גבר אני משלם את החובות שלי וככה**
32 **האמנתי להם"**
33 (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 21-24).
34
- 35 35. הנה כי כן, התובע שינה גרסתו וטען כי מעולם לא סייע לבני הזוג, אלא הלווה כספים לתובע.
36 בנסיבות אלו ונוכח הסתירות בגרסה ללא הסבר מניח הדעת אומר כי גרסת הבת אשר טענה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 19-11-65629 ב' נ' מ'

- 1 כי האב לא נתן מתנות אבל עזר (עמוד 7 לפרוטוקול, שורה 26) תומכת בגרסת הנתבע דווקא,
2 שכן לא התרשמתי שקיים הבדל מהותי בין עזרה למתנה, שעה שנטען כי סייע במתן כספים
3 לבני הזוג שהיו בקשיים כלכליים.
4
- 5 36. אשר על כן, אף אם היה מרים התובע הנטל להוכיח כי נתן לנתבע סך של 200,000 ₪ באמצעות
6 שני שיקים שהועברו לו, הרי שדין תביעתו בעניין זה להידחות, שעה שלא הרים הנטל להפריך
7 החזקה לפיה המדובר במתנה והתרשמתי כי ניתנו כספים רבים לשני בני הזוג על רקע
8 קשייהם הכלכליים.
9
- 10 עוד אציין כי אומנם טען התובע בסיכומיו כי הנתבע הודה בקבלת הסכום שעה שגרסתו
11 בסעיף 30 לכתב הגנתו סותרת הטענה שלא מדובר בהלוואה משטען שהתובע השקיע כספים
12 אלא שמדובר בטענה סתמית. עיון בסעיף 20 אליו הפנה התובע מלמד כי הנתבע טען טענותיו
13 ביחס להשקעה בנוגע לסעיף 27 לכתב התביעה. בסעיף 27 לכתב התביעה נטען כי הנתבע
14 התחייב להשיב לו הסכום, אלא שסעיף זה מתייחס לסעיף קודם בכתב התביעה המתייחס
15 לסך של להלוואה הנטענת ביחס למונית ובוודאי שלא לכספי ההלוואה הנטענת בסך של
16 200,000 ₪. משכך, אין לקבל הטענה לפיה נטענו גרסאות שונות ביחס לסכום זה שכן הנתבע
17 עמד על גרסתו לפיה לא קיבל הכספים הללו ואף היא, דינה דחייה.
18
- 19 37. כך גם העובדה שהתובע לא דאג לציין החוב במסגרת הסכם יחסי הממון שנערך בין
20 בני הזוג, מחזקת גרסת הנתבע לפיה לא התקבלו כספים כלל, שכן שעה שהשתכנעתי כי התובע
21 הוא הדמות החיה מאחורי הסכם יחסי הממון והוא שדאג לעורכו. ברי כי לו היה חב לו הנתבע
22 כספים, היה דואג התובע שסכומים אלו יכללו בהסכם ואני דוחה טענותיו לפיהן לא ראה
23 ההסכם ולא ידע מה נכלל בו.
24
25
- 26 38. בנוסף, לא מצאתי כל התייחסות רלוונטית מצד התובע לטענת הנתבע לפיה החוב התיישן
27 ואין די בעובדה שהנתבע ציין בבית המשפט בעדותו כי לא טען להתיישנות. טענת ההתיישנות
28 היא טענה משפטית ואין לצפות כי הנתבע ידע להשיב לכל טענה כאמור ועל התובע היה
29 להתייחס משפטית לטענת הנתבע שנטענה מלכתחילה בכתב ההגנה ועליה חזר בכל טענותיו.
30
- 31 בהתאם להוראות סעיף 41 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים"):
32 **"חוב שלא הוסכם על מועד קיומו, יש לקיים זמן סביר לאחר כריתת החוזה, במועד שעליו**
33 **הודיע הנושה לחייב זמן סביר מראש"**.
34

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

1 כאמור לעיל, ב"כ התובע לא התייחס משפטית לטענת ההתיישנות ואין די בכך שטענה
2 משפטית זו הוכחה על ידי הנתבע. משכך ובהיעדר התייחסות עניינית כאמור, אף אם היו
3 מתקבלות כל טענות התובע, יש בכך בכדי להביא לקבלת הטענה, שכן חלפו למעלה משבע
4 שנים מאז מתן ההלוואה הנטענת ביום 05/07/2011.

5
6 אשר על כן, ובשים לב לאמור לעיל, אני דוחה את טענת התובע לפיה הלווה לנתבע סך של
7 200,000 ₪ וקובעת כי אף לו הוכחה טענה זו, הרי שזו התיישנה ואף מטעם זה, דינה דחייה.

8
9 בנסיבות אלו ובשים לב לאמור לעיל, נדחית הטענה לפיה התובע הלווה לנתבע סך של
10 200,000 ₪, אשר על הנתבע להשיב לו.

11
12 39. הלוואה על סך של 700,000 ₪ לבני הזוג

13
14 לטענת התובע הלווה סך של 700,00 ₪ לבני הזוג כאשר ההלוואה גובתה בהסכם ממון שנערך
15 על ידי שני בני הזוג.
16 מנגד, טען הנתבע כי טרם התקיימו התנאים להשבת ההלוואה ואף הוסיף וטען כי שעה
17 שהתובע לא תבע מבתו להשיב הכספים, הרי שאף הוא הופטר מתשלום החוב כאמור
18 בהוראות סעיף 55 (ג) לחוק החוזים.

19
20 אדרש תחילה לטענה לפיה טרם התקיימו שלושת התנאים להשבת ההלוואה :
21 גירושין, מכירת הדירה ומחיר הדירה.

22
23 א. בהתייחס לטענת הגירושין, שוכנעתי כי די בעובדה כי פני בני הזוג לגירושין ופתחו בהליכי
24 גירושין, בכדי לקבוע כי תנאי זה התקיים.

25 ב. מכירת הדירה- בשים לב לכך שאושר הסכם מכר הדירה וזו נמכרה כאמור בהחלטתי
26 מיום 17/12/2020 בתיק 54452-10-19 דין הטענה להידחות אף היא.

27 ג. מחיר הדירה- הדירה נמכרה ב- 1,700,000 ₪ וכעולה מהודעת הכונסים, סולקה
28 המשכנתא במלואה ונותר יתרה להשבה לצדדים בסך של 762,352 ₪, סכום העולה על
29 הסכום שניתן כהלוואה.

30
31 הנה כי כן, התקיימו שלושת התנאים הקבועים בהסכם יחסי הממון.

32
33 40. הנתבע אף הוסיף וטען כי אינו חייב לשלם הסכום שעה שבתו של התובע הופטרה מהחוב
34 וזאת כאמור בהוראות סעיף 55 (ג) לחוק החוזים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

- 1 הוראות סעיף 55 (ג) לחוק החוזים קובעות כי :
2 "הפטיר הנושה אחד החייבים מן החיוב, כולו או מקצתו- בויתור, במחילה, בפשרה או
3 בדרך אחרת- הופטר גם השני, זולת אם משתמעת מן ההפטר כוונה אחרת".
4
5 41. בעניין הנדון, לא מצאתי כי הוכיח הנתבע כי הבת אכן הופטרה מהחיוב ואנמק טעמי.
6 הנתבע טען כי די בעובדה שהתובע לא תבע הבת בכדי להוכיח כי הופטרה מהחיוב, אלא שלא
7 מצאתי מקום לקבל הטענה בשים לב להוראות סעיף 55 (א) לחוק החוזים שם נקבע כי :
8 "שניים שחייבים יחד ולחוד, רשאי הנושה לדרוש את קיום החיוב, כולו או מקצתו, משניהם
9 כאחד או מכל אחד בנפרד, ובלבד שלא יפרע יותר מן המגיע לו.
10
11 אם כן, הוראות החוק מאפשרות לנושה לדרוש קיום החיוב מאחד מהחייבים לבד, מקום בו
12 עסקינן בחוב של שני חייבים ביחד ולחוד. בעניין הנדון, אין מחלוקת כי מדובר בחוב בסך של
13 700,000 ₪ של שני הצדדים ביחד ולחוד לתובע. משכך, רשאי התובע לדרוש החוב כולו מאחד
14 הצדדים והחייב רשאי לחזור לחייב הנוסף, כאמור בהוראות סעיף 56 (ב) לחוק החוזים.
15
16 עוד קובעות הוראות סעיף 56 (א) לחוק כי :
17 "שניים שחייבים חיוב אחד, חזקה שהם נושאים בנטל החיוב בינם לבין עצמם בחלקים
18 שווים".
19
20 הינה כי כן, החזקה היא שחלקו של הנתבע בחוב הינו מחצית החיוב ובסך הכל סך של 350,000
21 ₪. משכך ושעה שנתבע על סכום זה בלבד, לא מצאתי כי נדרש לשלם מעל לגובה חיובו
22 במסגרת היחסים בינו לבין הבת, שעה שלא תבע התובע את מחציתו השנייה של החוב מאת
23 בתו במסגרת ההליך שבפניי.
24
25 42. בנוסף, לא מצאתי כל התייחסות מצד הנתבע לסיפא של סעיף 55 (ג) לחוק החוזים לפיו מופטר
26 החייב השני, פרט למקום בו משתמעת כוונה אחרת מהפטור.
27
28 בעניין זה אומנם התובע העיד כי אינו רוצה לתבוע את בתו, יחד עם זאת העיד גם כי
29 "עכשיו אני מעביר את הבית על שמי"
30 (עמוד 16 לפרוטוקול, שורה 16).
31 אם כן, לא הוכח כי התובע הפטיר הבת מחובה, אלא שבחר לגבות באופן שונה ודי בכך
32 בכדי לדחות הטענה.
33

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 19-11-65629 ב' נ' מ'

1 מעבר לאמור, אף אם אראה בכך שלא נתבעה הבת כ"מעין הסכם" לפיו ויתר התובע על חלקה
2 בחוב, הרי שבהתאם להראות הסיפא לסעיף 55 (ג) לחוק יופטר החייב השני, אלא אם
3 "משתמעת מן ההפטר כוונה אחרת".

4
5 אשר לשאלה מתי משתמעת כוונה אחרת מן ההפטר, אומרים על כך המלומדים פרידמן כהן,
6 (ריבוי חייבים, דיני חיובים חלק כללי) כי:

7
8 "השאלה המכרעת, הן בדין האנגלו- אמריקאי והן בשיטתנו, נוגעת למשמעות ההסכם שבין
9 הנושה לבין החייב ששוחרר, אם הכוונה היתה לפטור אישי...תוך שמירת הזכויות כלפי
10 החייבים האחרים- יוכל הנושה לתובעם. לעומת זאת, אם הכוונה היתה לשחרור מן החוב-
11 ישתחררו גם החייבים האחרים".

12
13 וכיצד ייקבע אם משתמעת מההפטר כוונה אחרת?

14
15 בעניין זה קבעה כב' השופטת שטרסברג כהן בע"א 33/00 מדינת ישראל, אגף המכס בע"מ נ'
16 יוסף סוריה, נח (5) 1 (2003):

17 "כוונה אחרת היא, על פי עצם מהותה, חלשה מכוונה מפורשת ועמומה ממנה...הכלים
18 לחילוץ כוונה משתמעת מתוך הסכם, מנסיבות כריתתו ומתכליתו הם לימוד דבר מתוך דבר
19 בעזרת השכל הישר הצדק והיושר".

20
21 בעניין הנדון התרשמתי מן ההפטר כי אכן משתמעת מההפטר כוונה אחרת. התובע שלא רצה
22 לתבוע את בתו, נתן לה פטור אישי בדמות מחצית החוב תוך שמירת זכותו לתבוע הנתבע
23 כאמור בדברי המלומדים לעיל. מסקנה זו משתמעת מהעובדה שהתובע לא תבע הנתבע על
24 כלל החוב אלא על מחציתו בלבד. עוד השתכנעתי כי אין בדעת התובע לוותר על חלקה של
25 בתו בחוב אלא, בחר לגבותו בדרך אחרת באמצעות העברת הדירה על שמו, או בדמות הערת
26 אזהרה עליה כפי שהבהיר בעדותו.

27
28 בנסיבות אלו, אני קובעת כי די בכך בכדי לקבוע כי "משתמעת מן ההפטר כוונה אחרת",
29 כאמור בסיפא לסעיף 55 (ג) לחוק החוזים ולפיכך, אין לפטור הנתבע מתשלום ההלוואה
30 שתנאיה הוכחו. משכך, חב הנתבע להשיב לתובע סך של 350,000 ₪ בצירוף הצמדה בהתאם
31 למדד שפורסם בחודש אפריל 2015 כעולה מהסכם יחסי הממון וריבית ממועד מכירת
32 הדירה, דהיינו מיום 17/12/2020.

33

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 19-11-65629 ב' נ' מ'

1 בשולי הדברים יוער כי הנתבע הודה בחקירתו כי קיבל מהתובע סך של 700,000 ₪ וכי הוא
2 מחויב להשיב לו מחציתו בסך של 350,000 ₪ (ראו עמוד 21 לפרוטוקול, שורות 3-6) ואף
3 מטעם זה עליו להשיב חובו שעה שידע כי מעולם לא הופטר מתשלום החוב.
4
5
6
7

8 43. מתן שיק על סך של 123,240 ₪ ל.ש.ט.

9
10 לטענת התובע נתן שיק בסך של 123,240 ₪ ביום 01/01/2016 ל.ש.ט על פי בקשת הנתבע והוא
11 התחייב להחזיר הסכום בעצמו ולא מתוך כספים משותפים שלו ושל בתו של התובע.
12

13 44. בכל הנוגע לשיק זה נמסרו על ידי הנתבע מספר גרסאות. משכך, לא מצאתי מקום ליתן אמון
14 בטענותיו לעניין השיק. כך טען בכתב הגנתו כי התובע רכש בעצמו מש.ט את חלקו, שעה
15 שביקש לקראת צאתו לפנסיה לעשות עסקים עם ש.ט והוא עצמו מעולם לא קיבל ממנו
16 הלוואה אישית.
17

18 45. ש.ט בתצהירו הצהיר כי היתה בבעלותו ובבעלות הנתבע מונית בשנת 2015 ולאחר מספר
19 חודשים וחילוקי דברים ביניהם, הציע לנתבע כי אחד מהם יקנה את חלקו של האחר
20 בשותפות והשני יצא ממנה. לטענתו, הנתבע ביקש לחשוב על כך מספר ימים ולאחר מכן שב
21 ואמר כי הוא יקנה את חלקו של ש.ט במונית. משכך, הגיע ש.ט לסופרמרקט ושם נתן התובע
22 לנתבע שיק על סך של 123,000 ₪ ואמר ל.ש.ט כי זו מתנה לרוחן וכך הלכו ש.ט והנתבע לבנק
23 והסירו השיעבוד על המונית.
24

25 בעדותו העיד הנתבע כי :

26 **"ד מסר את השיק ל.ש.ט בחנות והלכתי עם ש.ט לבנק ופרענו את ההלוואה ועשינו העברת**
27 **בעלות וחתימו על מסמך שהאוטו עובר על שמי"**
28 (עמוד 23 לפרוטוקול, שורות 27-28)

29 חברו ש.ט העיד :

30
31 **"אמרתי לו או אני אשאר עם המונית או שאתה תיקח אותה. הוא ביקש כמה ימים לחשוב**
32 **ואז הוא התקשר ואמר לי בוא תיקח את הכסף והגעתי למינימרקט ואבא של מ היה שם**
33 **והוא נתן לי את השיק ואמר זה מתנה לר.מ ואז ביטלתי את השיעבוד"**
34 (עמוד 28 לפרוטוקול, שורות 9-12).
35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

- 1 46. מהאמור עולה כי הוכח שהתובע אכן העביר לש.ט סך של 123,240 ₪ עבור חלקו במונית
2 שהועברה על שם הנתבע. עוד אוסיף כי נוכח העדויות עולה כי הנתבע הוא שפנה לתובע וביקש
3 ממנו לשלם את חלקו של ש.ט במונית, שכן אין מחלוקת שש.ט ביקש להפסיק השותפות בין
4 השניים. כך גם הוכח די הצורך כי בסופו של יום, המונית כולה עברה על שמו של הנתבע.
5
- 6 47. גרסה זו אינה מתיישבת עם גרסתו של הנתבע בכתב ההגנה שם ציין כי התובע הוא זה שרכש
7 את חלקו של ש.ט שכן אף אם התובע הוא זה שנתן כסף עבור חלקו של ש.ט, הוכח כי חלקו
8 של ש.ט הועבר על שם הנתבע. כך גם לא הוכחה הטענה לפיה התובע ביקש לעשות עסקים עם
9 צאתו לפנסיה, שכן, שוב אין מחלוקת שהמונית הועברה על שמו של הנתבע והתובע לא קיבל
10 כל זכות כספית כתוצאה ממכר זה.
11
- 12 48. משכך ושעה שגרסה ראשונה זו שנטענה בכתב ההגנה, לפיה התובע בעצמו ביקש לעשות
13 עסקים עם ש.ט ורכש בעצמו את חלקו במונית, הוכחה כלא נכונה, אין לקבל את גרסתו
14 השנייה של הנתבע שנטענה בתצהיר ובעדות לפיה ביקש התובע ליתן מתנה לנתבע בסכום
15 עלות מחצית המונית על מנת שיכלכל את בני משפחתו.
16
- 17 49. אומנם וכפי שצינתי לעיל, קיימת חזקה בין בני משפחה לפיה מתן כספים מצד הורים
18 לילדיהם ובני זוגם, הינה מתנה, אולם נוכח הסתירה בגרסאותיו השונות של הנתבע והואיל
19 והתרשמתי כי גרסתו הראשונה שמוצאת ביטויה בכתב התביעה אינה נכונה כלל וכלל, אני
20 קובעת כי התובע הרים הנטל להוכיח כי אין מדובר במתנה אלא בכספי הלוואה לטובת
21 רכישת חלקו של ש.ט במונית על ידי הנתבע.
22
- 23 50. אשר לטענה לפיה אמר התובע לש.ט כי מדובר במתנה לנתבע, איני מוצאת מקום ליתן אמון
24 בגרסה זו וספק אם העד זכר האמירה כלשונה למעלה משש שנים לאחר אמירתה. אף אם
25 נאמרה לעד, אין בה בכדי לקבוע כי זו היתה ההסכמה בין התובע לנתבע ואין בה בכדי להפטיר
26 הנתבע מתשלום חובו לתובע בגין תשלום השיק. אף גרסת חברו הנוסף של הנתבע לפיה
27 עסקינן במתנה דינה דחייה, שעה שלא שוכנעתי שהעד זכר דברים שנאמרו באופן ספציפי על
28 ידי התובע בעניין עזרה שמבקש ליתן לבני הזוג ולא סביר כי יבחר דווקא לספר לו על כך שעה
29 שיחסייהם היו יחסי שכנות בלבד, מה גם שגרסתו דברה על עזרה כללית ולא ספציפית בנוגע
30 למונית דווקא ואינה רלוונטית כלל.
31
- 32 51. כך גם לא מצאתי ממש בטענות הנתבע בסיכומיו לפיה המדובר ברכיב שהתיישן, שעה
33 שמדובר בחיוב משנת 2016 אשר נתבע על ידי התובע טרם חלוף תקופת ההתיישנות. כך גם
34 לא מצאתי ממש ביתר טענות הנתבע בעניין.
35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

1 אשר על כן, הינני קובעת כי הוכח די הצורך שהתובע הלווה לנתבע סך של 123,240 ₪ ועל
2 הנתבע להשיב לו מלוא הסכום בצירוף הפרשי ריבית הוצמדה ממועד הגשת התביעה ועד
3 בכלל.

52. תשלום שכר טרחת עורכת הדין

14 עוד טען התובע כי על הנתבע להשיב לו מחצית מהסכום ששילם לעורכת הדין בסך של 9,200
15 ₪ אותם שילם תוך הסתמכות על כך שהנתבע ישיב לו מחציתם. לתמיכה בגרסתו, צרף התובע
16 שני שיקים המשוכים על סך של 2,300 ₪ כל אחד מיום 15/09/2019 ומיום 15/10/2019 (ראו
17 ת/6). מנגד, טען הנתבע, כי התובע הוא ששכר עורכת הדין למענו ולמען בתו ולכן הנתבע אינו
18 חייב לו דבר בגין שירותיה.

19
20 53. בעניין זה טען הנתבע כי מעולם לא ביקש ולא דרש מהתובע לשלם עבורו לעורכת הדין. עוד
21 הוסיף כי אין מדובר במגשרת, אלא בעורכת דין מטעמו של התובע.

22
23 54. ברם, בעדותו העיד הנתבע כי:

24 "ש. מפנה ל- ת/6- השיקים האלה של מי?

25 ת. שלי ושל אשתי.

26 ש. אצל מי השיקים?

27 ת. אצל המגשרת.

28 ש. מי נתן את השיקים?

29 ת. אני.

30 ש. עבור מה?

31 ת. עבור הסכם שהיתה אמורה להכין לנו ולא הכינה. יש לי הודעה מהמגשרת שאומרת בוא
32 תיקח את השיקים אין לי מה לעשות איתם. לא הופקדו בכלל.

33 ש. מתי היתה השיחה הזו?

34 ת. בספטמבר.

35 ש. אחרי שד.ב שילם?

36 ת. למה שילם? למה שילם 10,000 ₪ למגשרת בזמן שהוא צריך לשלם רק חצי. המגשרת
37 אמרה שזה מה שאבא של מ ומ בקשו לרשום..."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

1 (עמודים 25-26 לפרוטוקול, שורות 8-28).

2

3 אם כן ובניגוד לטענת הנתבע, בני הזוג פנו למגשרת ואין מדובר בעורכת דין מטעם הבת

4 דווקא. בנוסף, הנתבע הודה כי הבת נדרשה לשלם מחצית התשלום בלבד. משכך הוא נדרש

5 לשלם המחצית השנייה. אומנם וכפי שצינתי לעיל, שעה שמדובר במתן כסף מהאב לבני הזוג

6 קיימת חזקה כי מדובר במתנה, ברם, חזקה זו הופרכה ביחס לנתבע שעה שנפרדו בני הזוג

7 ופניהם היו לגירושין.

8

9 אומנם בסיכומיו טען הנתבע, כי מי שיזם את הסכם הממון הוא התובע שפנה לעורכת הדין

10 ושכר שירותיה עבור בתו. עם זאת, לא התרשמתי כי המדובר בתשלום עבור הסכם יחסי

11 הממון, שכן זה נחתם ביום 26/04/2016 ואושר על ידי ביום 07/05/2015 ושכר טרחת עורכת

12 הדין שולם על פי החשבונית שהוצגה על ידי התובע (ת/5) ביום 21/08/2019, כארבע שנים

13 לאחר מכן ואין המדובר באותו הסכם, אלא ככל הנראה הסכם שנעשה ניסיון לעורכו עם

14 פרידת בני הזוג.

15

16 אשר על כן, הינני קובעת כי על הנתבע לשלם לתובע סך של 4,600 ₪ עבור שכר טרחת המגשרת

17 בצירוף הפרשי ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד בכלל.

18

19 **55. סוף דבר**

20

21 התביעה מתקבלת בחלקה ואני מחייבת הנתבע לשלם לתובע סך של 350,000 ₪ בצירוף

22 הצמדה בהתאם למדד שפורסם בחודש אפריל 2015 ובצירוף ריבית ממועד מכירת הדירה,

23 דהיינו, מיום 17/12/2020.

24

25 כמו כן, הינני מחייבת הנתבע לשלם לתובע סך של 123,240 ₪ בצירוף הפרשי ריבית והצמדה

26 כחוק מיום הגשת התביעה ועד מועד התשלום.

27

28 עוד אני קובעת כי על הנתבע לשלם לתובע סך של 4,600 ₪ בצירוף הפרשי ריבית והצמדה

29 ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום.

30

31 הואיל והתביעה התקבלה בחלקה, הינני קובעת כי הנתבע יישא בהוצאות ושכר טרחת עו"ד

32 התובע בסך של 10,000 ₪.

33

34 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

35

36 המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 65629-11-19 ב' נ' מ'

1
2
3
4

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת

5
6